

J.C. Philpot in zijn preken over het predikambt

J.C. Philpot in een preek over 2 Korinthe 12:9

Ik ben er goed van overtuigd, dat, tenzij predikanten en uitleggers iets van de geestelijke zaken in hun eigen ziel kennen, zij noodzakelijkerwijs slechte verklaarders van het Woord van God moeten zijn. Zij kunnen met een onderscheidend oog alleen hun onkunde en dwaasheid verraden, wanneer zij proberen te verklaren het geen slechts door persoonlijke bevinding kan worden verstaan.

..

Indien het geloof mij ter beschikking zou staan, hoe zou ik dan kunnen vertellen, in welk geval ik uit mezelf geloofde, en in welk geval het de Heere behaagde, het mij te geven om te geloven, evenals om Zijns Naams wil te lijden? Indien ik zou kunnen bidden of preken, of indien u zou kunnen horen, als en wanneer het ons belijft, hoe zouden wij dan het onderscheid kunnen vertellen tussen hetgeen de Heere in en voor ons doet, door Zijn Geest en genade, en hetgeen wijzelf doen? Maar door bevindelijk onze eigen zwakheid te leren kennen, wanneer het de Heere behaagt Zijn kracht bekend te maken, dan is de tegenstelling zo groot, dat wij deze kunnen opmerken, schijnende als met een lichtstraal van de hemel, en dan weten wij, wat het zeggen wil, dat Zijn kracht in onze zwakheid wordt volbracht.

J.C. Philpot in een preek over Efeze 1:19-20

Er zullen in een gemeente vaak invloedrijke lidmaten zijn, zoals rijke diakenen, en andere personen van rijkdom en bezit, op wier steun de zaak in zeer hoge mate rust, en die, direct of indirect, ruimschoots bijdragen in het onderhoud van de predikant. Hij is wellicht erg arm, gaat bezwaard onder een groot huisgezin, heeft weinig gaven, om hem de gunst of bijval te bezorgen uit de kring van zijn eigen volk en hij weet, dat zijn hele bestaan, naar de mens gesproken, afhangt van de wijze, waarop hij aangeschreven staat bij deze invloedrijke lidmaten. Welnu, wat is het gevolg, wanneer iemand niet is begiftigd met een geestelijke kennis der Waarheid en niet is verlost van mensenvrees? Wel, eenvoudig dit, dat hij zich niet in staat gevoelt de voorschriften van het Evangelie bij te brengen en hierop de nadruk te leggen, uit vrees, dat ze te zeer zullen grieven, uit vrees, dat zijn aandringen op de praktikale godzaligheid en op de vruchten des Geestes, als geopenbaard in het leven en in de omgang, de rijke mijnheer A, aan wie de Evangelieleer op zondag heel goed bevalt, maar die de voorschriften van het Evangelie des maandags, of op welke andere dag ook, nimmer in praktijk brengt, zou ergeren. Of de invloedrijke mijnheer B, die graag de leer der uitverkiezing hoort prediken, maar die niet wenst te horen, dat de nadruk wordt gelegd op het voorschrift der vrijheid, een afscheiden van de wereld, een leven van geloof en gebed, een wandelen in de vreze Gods, gedurende de ganse dag, en een verzaken van iedere praktijk, openlijk of in het verborgene, die onverenigbaar is met de leer, die naar de godzaligheid is. Maar hoe droevig, o hoe meer dan droevig is het voor een predikant, om bevreesd te zijn voor zijn gemeente of voor wie dan ook in zijn gemeente. Wat trouweloos aan zijn ambt, wat ongepast tot zijn taak, hoe een dienstknecht Gods onwaardig, te spreken in de Naam van de Koning der koningen!

Ik ben er goed van overtuigd, van hetgeen ik heb leren kennen en heb gevoeld in deze, dat iemand, om het Evangelie getrouw te prediken, alleen de vreze Gods in zijn hart moet

hebben en geen andere vrees moet kennen, wil hij, hoe dan ook, oprecht tot Zijn eer, voor het volk staan. Wat zullen we dan zeggen van hetzij de consciëntie of de bediening van wie dan ook, die het voorschrift achterhoudt uit vrees aanstoot te geven, en die niet durft aan te dringen op de praktikale godzaligheid, omdat het de consciëntie zou raken van deze rijke diaken, of omdat het dit invloedrijke lidmaat der gemeente zou weggagen? Zulkéén wete, dat hij een deel van de prijs achterhoudt en hij zij zich bewust van de zonde en het einde van Ananías.

J.C. Philpot in een preek over Efeze 4:22-24

Wij moeten en wij kunnen de soevereiniteit Gods niet beperken, maar menselijkerwijs gesproken schijnt onze hoop de consciëntie te bereiken van degenen die oud geworden zijn, welhaast hopeloos. Onze hoop op een oogst, onze verwachtingen van de zegen Gods op onze bediening, rust voornamelijk op de jeugd en soms behaagt het de Heere door Zijn genade degenen te roepen, die de middelbare leeftijd naderen. Maar, van wat ik heb opgemerkt in mijn eigen bediening en in die van anderen, zou ik zeggen, dat het een zeldzame zaak is, dat het woord voor de eerste maal de consciëntie aangrijpt van iemand, die op vergevorderde leeftijd is. Dit is een noodzakelijk onderscheid om te maken, want de ouderdom op zichzelf is geen belemmering voor de zegening Gods over het woord. Iemand moge, in zijn jonge jaren geroepen zijnde, zijn verzonken tot grote loomheid en dodigheid van ziel en God kan Zijn werk in de ouderdom vernieuwen, want Hij heeft beloofd, dat Zijn volk 'in de grijze ouderdom nog vrucht zullen dragen, om te verkondigen, dat de HEERE recht is'. Dit is één zaak, maar een duidelijke roeping door genade is een andere zaak. Herstellingen en vernieuwingen zijn geen levendmakingen. Het toebrengen van de hoofdsteen met toeroepingen 'genade, genade zij denzelve', is niet het leggen van de grondsteen.

J.C. Philpot in een preek over Filippenzen 1:27

Indien iemand denkt, dat ik scherp of persoonlijk heb gesproken, dan zou ik het scherp zijn niet willen ontkennen, want een predikatie is evenals een zwaard nutteloos, indien deze geen scherpte, of snede heeft. Het persoonlijk zijn wil ik ontkennen, want ik heb geen onvriendelijk gevoelen, noch heb ik enig recht om dit te hebben, jegens iemand der aanwezigen, maar mijn gebed en begeren voor u als samenkomst en gemeente is, dat de zegen Gods u moge vergezellen, in leven en in sterven, in tijd en in alle eeuwigheid. AMEN.

J.C. Philpot in een preek over Johannes 1:11-13

Degenen, die Christus aannemen, nemen Hem aan, als zijnde uit God geboren. Hij plantte een Goddelijk beginsel in, dat hen tot een geestelijk leven bracht. O, hoe soeverein is dit, geheel in de boezem van God het te geven waar en aan wie het Hem behaagt! Ik kan wel preken, tot mijn tong aan mijn mond kleeft, evenwel kan al mijn prediken niet één ademtocht mededelen aan de ziel. Het is alles uit de Heilige Geest, waar er ook zielen worden levend gemaakt. Het is niet mijn prediking of de prediking van enig ander mens, het moet God zijn, werkende door het gepredikte Woord, en de nieuwe mens der genade opwekkende in het binnenste.